ΙΟΒΟΛΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΙΣΤΑ ΦΑΡΜΑΚΩΝ

... Κώνειο Κακλαμάνη στον Σωκράτη Κοσμίδη

ΓΡΑΦΕΙ
Ο ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ

Με αφορμή την επιφυλλίδα του κ. **Κοσμίδη** με τίτλο «(Μη) Πολιτική για το Φάρμακο» που φιλοξένησε η **«Η»** στις **27 Νοεμβρίου 2004** στην εφημερίδα σας, θα ήθελα να απαντήσω στις αιτιάσεις του και να ξεκαθαρίσω κάποια ζητήματα.

Για μία ακόμη φορά θαύμασα τις επιδόσεις του κ. **Κοσμίδη** στην επίδειξη πολιτικής υποκρισίας. Ενώ γι' αυτόν και την παράταξή του θα ήταν φρόνιμο να σιγήσουν στο θέμα του φαρμάκου όπου είναι αποκαλυπτική και αναπόδραστη η σχέση με την ως τώρα πολιτεία τους, τολμά να εκτοξεύει ακόμη και κατηγορίες περί δήθεν «εξόφλησης μεταχρονολογημένων επιταγών από την πλευρά της κυβέρνησης προς τη φαρμακοβιομηχανία και τα φαρμακεία». Του αντιστρέφω λοιπόν το βάρος της απόδειξης ζητώντας του να μου πει:

➤Ποιος ευνοεί τη φαρμακοβιομηχανία και τα φαρμακεία περισσότερο από αυτόν που από τον πρώτο κιόλας χρόνο εφαρμογής της λίστας αυξήθηκε ο τζίρος των φαρμακευτικών εταιρειών κατά 14%;

➤Ποιος ευνοεί τις φαρμακοβιομηχανίες και δη τις πολυεθνικές περισσότερο από αυτόν που μετέτρεψε την αγορά φαρμάκων από 60% καλυπτόμενη με εγχωρίως παραγόμενα και συσκευαζόμενα φάρμακα το 1995 σε 70% εξαρτώμενη από εισαγόμενα το 2003;

➤Ποιος ευνοεί τις φαρμακοβιομηχανίες περισσότερο από αυτόν που καταργεί τον δεύτερο βαθμό κρίσης στις αντίστοιχες Επιτροπές των «αυστηρών επιστημονικών κριτηρίων» αναθέτοντάς τον και πάλι στον πρώτο, όταν βρίσκει πως ο δεύτερος δεν τον εξυπηρετεί;

Γιατί δεν υλοποιήθηκε η καμπάνια κατά της πολυφαρμακίας που αποφασίστηκε; Γιατί δεν προχώρησε η μηχανογράφηση όλων των ασφαλιστικών ταμείων αφού είχε δοθεί εντολή;

➤Αποτελεί εξόφληση μεταχρονολογημένων επιταγών για την κυβέρνηση της **ΝΔ** η αλλαγή του καθεστώτος προμήθειας φαρμάκων από τις ιδιωτικές κλινικές; Μήπως το μέχρι σήμερα ισχύον καθεστώς βόλευε μία μικρή ομάδα ανθρώπων, η οποία πλούτιζε σε βάρος του δημοσίου συμφέροντος;

➤Γιατί δεν υλοποιήθηκε η καμπάνια κατά της πολυφαρμακίας που αποφασίστηκε; Γιατί δεν προχώρησε η μηχανογράφηση όλων των ασφαλιστικών ταμείων αφού είχε δοθεί εντολή;

➤Ποια μέτρα περιορισμού της ταλαιπωρίας του ασθενή ήταν σε εξέλιξη επί κυβερνήσεων **ΠΑΣΟΚ** και δεν τα αντιλήφθηκε ο πολίτης; Γιατί ο πολίτης για να αποφύγει τις ουρές και τη γραφειοκρατία πλήρωνε φάρμακα εξ ολοκλήρου από την τσέπη του, φάρμακα που δικαιούνταν να τα αποζημιωθεί από το ταμείο του;

➤Γιατί ένας ασθενής, για παράδειγμα με σκλήρυνση κατά πλάκας, αναγκαζόταν να τριγυρνάει στα δημόσια νοσοκομεία για να του χορηγηθεί η φαρμακευτική του αγωγή (αναφέρομαι στα φάρμακα υψηλού κόστους); Και αν αυτός ο ασθενής έμενε στην ύπαιθρο γιατί έπρεπε να μετακινείται προς το πλησιέστερο δημόσιο νοσοκομείο για να πάρει τα φάρμακα του;

➤Ποια ήταν η διαπραγματευτική δύναμη των ολιγοψωνιστών (ασφαλιστικά ταμεία) όταν αποζημίωναν φάρμακα εκτός λίστας, ανεξαρτήτως τιμής, που συνταγογραφούνταν ως αναντικατάστατα; Ας γνωρίζει ο κ. **Κοσμίδης** ότι μόνο 147 φάρμακα έριξαν την τιμή τους για να ενταχθούν στη λίστα. Δηλαδή, πολύ φασαρία για το τίποτα. Δεν πρέπει να ξεχνάει επίσης ότι μεσολαβούσε χρονικό διάστημα έως και δύο έτη για να εξεταστεί η αίτηση ένταξης ενός φαρμάκου στη λίστα. Επομένως, καθυστερούσε η πρόσβαση του πολίτη σε νέες φαρμακευτικές θεραπείες.

➤Γιατί η φαρμακευτική δαπάνη δεν συγκρατήθηκε με τα μέτρα του κ. **Κοσμίδη;** Δεν περιμένει βέβαια ο κ. Κοσμίδης να πιστέψουμε ότι η απόκλιση από το στόχο που είχε τεθεί οφείλεται, όπως αναφέρει, στην επιμήκυνση του χρόνου ζωής, την ανακάλυψη νέων θεραπειών, την υπερσυνταγογράφηση και την υποκατάσταση φθηνών φαρμάκων από ακριβότερα, γιατί αυτά τα φαινόμενα δεν εμφανίστηκαν μετά το **1997!**

➤Ποιο ήταν το όφελος από την εφαρμογή των μέτρων; Κανένα. Η φαρμακευτική δαπάνη φάνηκε πως συγκρατήθηκε μόνο το πρώτο έτος εφαρμογής τους. Αυτό συνέβη επειδή άλλαξε ο τρόπος καθορισμού τιμών που οδήγησε σε μειώσεις τιμών και της κατάργησης φόρων υπέρ τρίτων (**ΕΟΦ, ΤΣΑΥ** κ.λπ.) που επιβάρυναν την τελική τιμή του φαρμάκου. Επίσης, οι αρχικές προβλέψεις περί μείωσης της δαπάνης ήταν άστοχες. Όταν σχεδιάζεται ένα σύστημα γίνονται προβλέψεις για την πορεία της αγοράς σε βάθος χρόνου και οι υπολογισμοί ποτέ δεν στηρίζονται στην υπόθεση ότι η διάρθρωση της κατανάλωσης παραμένει σταθερή. Έτσι, παρά τα μέτρα που ελήφθησαν η φαρμακευτική κατανάλωση και δαπάνη συνέχισαν την ανοδική τους πορεία. Η αποτυχία της προσπάθειας είναι εμφανής. Από το 1999 κιόλας η φαρμακευτική αγορά συνέχισε να αυξάνει με έντονους ρυθμούς της τάξης του 20%, τη στιγμή που η Ευρώπη παρουσίαζε ρυθμό ανάπτυξης μέχρι 10%.

Λυπάμαι που ο κ. Κοσμίδης, αρχιτέκτονας της αποτυχημένης πολιτικής του **ΠΑΣΟΚ** για το φάρμακο, εμμένει στην άποψη ότι η πολιτική που εφαρμόστηκε πέτυχε τους στόχους της. Μου προκαλεί εντύπωση το γεγονός ότι, ακόμα και σήμερα, συνεχίζει να ασχολείται με το φάρμακο. Καταλαβαίνω βέβαια την αμηχανία του κ. Κοσμίδη όταν για πρώτη φορά βρίσκεται μπροστά σε μια ολοκληρωμένη και τεκμηριωμένη πρόταση. Συμφωνώ επίσης μαζί του ότι ο λογαριασμός πηγαίνει στους πολίτες οι οποίοι εκφράζουν την ικανοποίηση ή δυσαρέσκεια τους. Να μην ξεχνάει όμως ότι πρόσφατα οι πολίτες πλήρωσαν δεόντως το λογαριασμό της κυβέρνησης του **ΠΑΣΟΚ**.